

عنوان مقاله:

تعیین شاخص DMF و ارتباط آن با میزان فلوئر آب آشامیدنی شهر ایلام

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی بهداشت محیط (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فرزاد شیدفر - دانشکده بهداشت ، دانشگاه علوم پزشکی ایران

احمد عامری - مدیریت روابط بین الملل ، دانشگاه علوم بهزیستی

متولیان - مدیریت روابط بین الملل ، دانشگاه علوم بهزیستی

امیر رادفر - مدیریت روابط بین الملل ، دانشگاه علوم بهزیستی

خلاصه مقاله:

فلوئر آب آشامیدنی باعث افزایش مقاومت مینای دندان در برابر پوسیدگی می شود و در مناطقی که میزان فلوئر آب آشامیدنی کم می باشد میزان پوسیدگی دندانی بخصوص در سنین قبل از بلوغ بسیار زیاد است هدف از این مطالعه تعیین غلظت فلوراید آب آشامیدنی ایلام و ارتباط آن با شاخص DMF در کارگران کارخانجات شهر صنعتی ایلام بود. این مطالعه با روش توصیفی تحلیلی در پاییز 79 بر روی 320 کارگر مرد 20 تا 34 سال (فرمول در متن اصلی مقاله) کارخانجات مربوطه توسط نمونه برداری خوشه ای و کارگران نیز توسط نمونه برداری تصادفی از طبقات مختلف فرهنگی اقتصادی جامعه انتخاب شدند. غلظت فلوراید آب نیز توسط نمونه برداری تصادفی شهرک انجام شد. غلظت متوسط فلوراید در آب آشامیدنی شهر ایلام 0/28 میلی گرم در لیتر بود که کمتر از حد استاندارد می باشد. متوسط شاخص DMA کارگران حدود 4/3 بود. بین میزان فلوراید آب آشامیدنی و تعداد دندانهای D،M،F همبستگی منفی معنی دار وجود داشت ($P = 0/01$ و $r = 0/1$) کمترین مقدار شاخص DMF در کارگران دامنه سنی 20-34 سالگی و بیشترین آن در دامنه سنی 31-34 سالگی بود. با توجه به اینکه با افزایش میزان فلوئر آب ، تعداد دندانهای فاسد کاهش یافته ، پیشنهاد می شود افزایش فلوئر آب آشامیدنی تا حد یک میلی گرم در لیتر انجام شود و از طریق رسانه های عمومی م برنامه های بهداشتی در مدارس ، برنامه های آموزشی انجام شود.

کلمات کلیدی:

شاخص DMF و فلوئر ، پوسیدگی دندان ، ایلام ، آب آشامیدنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/150573>

